

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

9. DUBNA 2023

Z obsahu:

Velikonoční vigilie

Homilie papeže Františka
z velikonoční vigilie
16. dubna 2022,
bazilika sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Svatý Julius I.

Libor Rösner
- strana 4 -

Slavnostní uložení ostatků

bl. Jindřicha Libraria
v Českých Budějovicích
- strana 5 -

Detektiv na stopě zmrtvýchvstání

Bartłomiej Grysa
- strana 6 -

Materiální znamení zmrtvýchvstání

P. M. Piotrowski SJ
- strana 8 -

Utrpení a pronásledování církve v Nikaragui

pokračuje

- strana 11 -

Kardinál Parolin:

Rozhodnutí německé
synodální cesty nejsou
v souladu s učením církve
- strana 11 -

Maminka Markéta (10)

Život matky Dona Boska
Teresio Bosco
- strana 12 -

Samuel Dirksz van Hoogstraten (1627-1678): Vzkříšení Krista

Velikonoční vigilie

Homilie papeže Františka z velikonoční vigilie 16. dubna 2022,
bazilika sv. Petra v Římě

Krásu hvězdných nocí připomíná mnoho spisovatelů. Ale válečné noci jsou protkány světelnými záblesky smrti. Bratři a sestry, nechme se v tuto noc vzít za ruku ženami evangelia, abychom spolu s nimi objevili úsvit Božího světla, které září v temnotách světa. Tyto ženy, když už noc pohasínala a první světlo úsvitu se bez hlesu probouzelo, šly ke hrobu, aby pomazaly Ježíšovo tělo. Tam je čekal ohromující zá-

žitek: nejprve zjistily, že hrob je prázdný, pak uviděly dvě postavy v oslnivém rouchu, které jim řekly, že Ježíš vstal, a hned to běžely oznámit ostatním učedníkům (srov. Lk 24,1-10). Těmito třemi skutky vstupujeme i my do Pánových Velikonoc.

Ženy vidí. První zvěst o vzkříšení není svěřena formulí, které je třeba porozumět, ale znamení, které je nutné kontemplovat. Na hřbitově, u hrobu, kde by mělo být vše uspořádané a klidné, ženy

„zjistily, že kámen je od hrobu odstraněn, a když vstoupily, tělo Pána Ježíše nenašly“ (Lk 24,2-3). Velikonoce tedy začínají změnou našich plánů. Přichází s darem překvapivé naděje. Není však snadné ji přivítat. Někdy – a to si musíme přiznat – nemá tato naděje v našich srdcích místo. Stejně jako u žen v evangeliu i v nás převládají otázky a pochybnosti a naši první reakcí při setkání s nečekaným znamením je strach, „tvář skloněná k zemi“ (srov. Lk 24,4-5).

Příliš často se díváme na život a realitu s očima obrácenými dolů, hledíme jen na to, co se děje dnes, jsme zklamaní

Pokračování na str. 13

Tak dlouho se připravujeme na tuto událost a teď... Jak prožíváme Ježíšovo zmrtvýchvstání? Jsme plni naděje a pravá křesťanská radost z nás jen září? Anebo někde v koutku naší duše hlodá pověstný červík pochybností, že dnešní svět už nelze zachránit, změnit? Jak naléhavá otázka! Oslavit největší událost v dějinách naší planety a lidské spásy se zřejmou vnější radostí, to je v pořádku. Avšak nesmíme zapomenout na podstatu: důležité je, jaký postoj ke všemu, co se od Zeleného čtvrtku až po slavné Kristovo vzkříšení událo, zaujímáme ve svém srdci. Vždyť by to byl rozpor, kdybychom na jednu stranu svými ústy hlásali, jak je to úžasné, že Pán Ježíš vstal z mrtvých, a tak završil své všeobecné dílo spásy, a oproti tomu si mysleli, že dnešní svět je bez naděje na záchranu. Jak může být takové svědectví nástrojem Boží milosti, když něco jiného říkáme, a něco jiného si myslíme? Podívejme se proto i v tak slavný den, kdy oslavujeme Pánovo zmrtvýchvstání, do hloubi svého srdce a pravdivě zkoumejme, zda jsme opravdu naplněni a bez pochybností přijali onu radostnou zvěst, s níž ženy přišly k apoštolům a kterou dosvědčily i zástupy učedníků (srov. 1 Kor 15,6). To je totiž naše opravdové obrácení, které odvalený kámen z Ježíšova hrobu po nás vyžaduje: přijmout, že Bo-

Editorial

ží dar může být větší, než dokážeme pochopit. (str. 3) A že Bůh, který má moc zlomit pouta smrti a hříchu, je Pánem, který i v té největší beznaději může proměňovat dění ve světě, zvláště pak srdce každého jednotlivého člověka, pokud bude to srdce otevřené. Ježíšovo zmrtvýchvstání nás zavazuje k tomu, abychom o Boží moci nepochybovali, i když se na nějaký čas může zdát, že Bůh tu není, že prohrává.

Důkazů o historické skutečnosti, že Pán Ježíš byl vzkříšen, máme mnoho. Po stopách Kristova zmrtvýchvstání se vydal i detektiv Jim Warner. (str. 6-8) Jeho kriminalistický pohled je velmi zajímavý, exaktní a jistě mnohým pochybovačům či odpůrcům reality Ježíšova vzkříšení, zvláště ctitelům fakt a logických úvah, může pomoci k přijetí této historické skutečnosti. Podobné je to i s článkem o dvou materiálních svědčích Kristova zmrtvýchvstání – Turínském plátnu a Roušce z Manoppella. (str. 8-11) Oba texty nás nepochybně povzbuzují ve víře, ale mohou být i silným argumentem pro nevěřící, aby pravdivě poznali skutečnost Ježíšova vzkříšení, přijali ji a uvěřili. Kéž se jejich srdce otevřou pro milost víry v Trojjediného Boha, našeho Stvořitele, Vykupitele a Utěšitele!

Milí čtenáři Světla, Pán Ježíš Kristus, náš Bůh a Spasitel, byl vzkříšen! Přemohl moc smrti a hříchu jednou provždy, prázdný hrob je symbolem završení Božího všeobecného díla spásy. To však pokračuje osobně v každém z nás, v každém člověku – i v tom nejzavznělejších hříšníkovi. A je na každém, aby ve spolupráci s milostí Boží dosáhl spásy své duše a návratu do Božího království, které první lidé museli kvůli svému hříchu opustit.

Kéž Ježíšovo vzkříšení v nás trvale obnoví bezmeznou naději, že Trojjediný Bůh je jediným skutečným Pánem veškerenstva, který vždy zvítězí nad jakýmkoliv zlem a který nám dokázal a stále dokazuje, že jeho láska k lidem je bezmezná! Kéž Ježíšovo utrpení, které vzkříšení předcházelo, nám neustále připomíná, že jakýkoliv hřích je překážkou na cestě spásy, a především že je urážkou milujícího Boha Spasitele! Kéž se i nevěřící stanou věřícími a kéž jsme vždy připraveni přijmout ve svém srdci obrácení i toho nejtěžšího hříšníka! Modleme se – pro sebe i pro druhé – za milost nepochybné víry ve zmrtvýchvstalého Boha! Prosme o přímělu Matku Boží a svaté, kteří se již radují s živým Bohem v nebeském království.

Požehnané a opravdu radostné Velikonoce přeje Vám všem celá redakce a všichni naši spolupracovníci.

Daniel Dehner

Prožíváš dnes památku největšího dne lidských dějin. Kdy jindy bys měl být bdělý a usebraný, ne-li právě dnes! Svaté ženy, které se v pátek staraly, aby připravily Pána k jeho pohřbu, celou noc netrpělivě čekaly na nedělní rozbřesk. Nedej se od nich zahanbit a vyprav se spěšně ještě před svítáním na místo, které se má stát svědkem Spasitelova triumfu.

Věčný Otec, který s takovým zálibou přijal oběť poslušnosti svého Syna, nedopustil, aby jeho *Spravedlivý spatřil porušení. Ze zapečetěného a silně strážného hrobu ho vyvádí v oslaveném těle. Kruté rány, které jeho tělo zohavily a usmrtily, změnil se v zářící pečeť slávy zmrtvýchvstalého Spasitele. Na těchto jasných znameních ti Pán ukazuje, jaká je cílová podoba utrpení, bolesti i samotné smrti, jsou-li přijaty v poslušnosti jako součást oběti za spásu světa.*

Anděl Páně, který sestoupil, aby odvalil kámen od prázdného hrobu, na smrt vyděsil tvrdé a otrlé strážce. Ozbrojení siláci prchají ve strachu z místa, kam s odvahou přicházejí slabé a bezbranné ženy. Čím více se Ježíšovi nepřátelé bláhově snaží ututlat v zárodku největší Boží div, tím více se stávají nedobrovolnými svědky neklamné historické skutečnosti. Svým podlým úskokem, který si narychlo vymysleli a bohatě zaplatili, ve skutečnosti jen sami přiznávají svou naprostou porážku. Ti, kteří měli být prostředníky mezi Hospodínem a jeho lidem, neporozuměli Písmu ani znamení času. Ani postavení a vzdělání nejsou samy o sobě zárukou pravého poznání a nezbytné milosti.

Ale to, co Otec skryl před velkými a mocnými, zjevuje malíčkým. Oč lépe jsou na tom tři Marie, které neudělaly nic víc, než že pokorně poslechly hlas svého srdce. Jdou ke hrobu, ačkoliv nemají potuchy, jak budou moci do něho vstoupit, aby tam prokázaly poslední službu lásky tomu, kterého tak upřímně milovaly a nezištně mu sloužily za jeho života.

Dostává se jim nejdříve útěchy a povzbuzení od Božího posla. Ale ten, za kterým se s takovou láskou a oddaností vypravily, nemůže je neodměnit sám svou přítomností. Chtěly se mu naposledy poklonit, a zatím On sám přichází, aby pozdravil své cititelky. Věrné, pokorné a hledající duše přitahují Pána neod-

Cesta k velikonoční radosti

Zamyšlení nad slavností dnešní neděle

Hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde. Vstal z mrtvých.

latelnou silou. Takové duše pak s oblibou pověřuje, aby se staly jeho posly. *Jděte k mým bratřím...*⁽¹⁾ Bude tomu tak i nadále. Ty nejprostší, nejslabší a nejméně „kompetentní“ bude vyhledávat a posílat, aby oni nesli jeho poselství těm, kteří ani při svém postavení a vzdělání nenajdou sami potřebnou vnímavost pro hluboká Boží tajemství.

Maria Magdaléna spěchá za učedníky. Šla by k nim, i kdyby jí to Pán výslovně neuložil. Není přece možné nechat si pro sebe takovou nesmírnou radost z jeho vzkříšení. Osobní svědectví o hlubokém zážitku a o setkání s tou nejradostnější ze všech zvěstí je neúčinnější formou apoštolátu. Musíš se však připravit na to, že se můžeš setkat s nepochopením i tam, kde bys to nejméně očekával. Samotným apoštolům připadá její upřímné svědectví *jako poblouznění, a proto jí nevěřili.*⁽²⁾

To, co je tak svazuje, je strach, kterému podlehl již před třemi dny. Stále vnímají Písmo, Mistrova slova i osobní svědectví těch, které sám poslal, jen pod zorným úhlem svých lidských představ, očekávání a zájmů. Nejsou schopni přijmout, že Boží dar může být větší, než mohou vůbec pochopit. Nestává se to i tobě?

Nediv se jim a tím méně se neodvažuj je posuzovat. Jakkoliv se ti Ježíšova slova, kterými předpovídal opakovaně svou smrt i své zmrtvýchvstání, zdají naprosto jasná a jednoznačná, jeho skutečné zmrtvýchvstání je něco tak velkého a neočekávaného, že to zůstává skutečně hlubokým tajemstvím. I apoštolové jsou jen lidé, kteří vlastně teprve čekají na své obrácení. Uvěřit v Boží tajemství znamená zbavit se lidských měřítek a dosavadních ověřených jistot, vzdát se svých nároků a očekávání a uznat vlastní nedostatečnost, která potřebuje zvláštní milost, aby pokorně přijala Boží perspektivu a Boží zorný úhel. Přijmout Boží ta-

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 10,34a.37–43

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem Svätým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a se vši rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

Dokončení na str. 4

jemství znamená nejdříve přijmout pravdu o sobě samém.

Pravá velikonoční radost se tedy k apoštolům dostaví až večer onoho prvního dne po Velikonocích. Pán jim dává ještě celý den k tomu, aby přemýšleli nad svým dosavadním vztahem k němu a aby také přemýšleli nad zkouškou, která je nečekaně potkala v tyto poslední tři dny. Bez ohledu na jejich slabost a předpovězené selhání chystá pro ně Pán to nejradostnější překvapení nejen tím, že k nim vstoupí zavřenými dveřmi, ale nejvíce je překvapí svou laskavostí a vlidností, když jim nebude připomínat nic z toho, co je pro ně tak zahanbující. Ví přece, jak slabí jsou i ti, kteří jsou jeho, vždyť přišel právě proto, aby léčil a pomáhal. Opravdová radost z Ježíšova zmrtvýchvstání vstupuje do srdcí, která také povstala a přešla ze smrti k životu, *která odstranila starý kvas, aby se z nich stalo nové těsto.* Udělej proto rychle, co je třeba, aby tě mohla až do morku kostí naplnit Ježíšova radost. Je mnoho těch, kteří potřebují o ní svědectví, a nyní přece víš, jak obtížná je cesta ke zmrtvýchvstání.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 28,10; ⁽²⁾ srov. Lk 24,11.

Svatý Julius I.

Tento papež proslul jako velký bojovník papežského primátu, krom toho i jako zastánce ariány pronásledovaného sv. Atanáše. Ustanovil též 25. prosinec jako den Spasitelova narození a zavedl k tomuto svátku i liturgii.

Po smrti papeže sv. Marka (7. října 336), jenž stál v čele církve svatě pouhopouhých osm měsíců, zůstal Petrův stolec dlouhé čtyři měsíce neobsazen. Až 6. února 337 na něj usedl římský rodák Julius, jenž do dějin vešel jako sv. Julius I.

Byl to zároveň rok, v němž skonal císař Konstantin I. Veliký, vladař, který svým slavným *Ediktem milánským* zrovnoprávnil křesťanství s ostatními náboženstvími a svými imperátorskými kroky výrazně přispěl k tomu, že se stalo náboženstvím dominantním. Konstantin kupříkladu přikázal svěcení neděle, během níž křesťané nemuseli pracovat, výrazně ztížil možnost rozvodů, uzákonil monogamní manželství, zakázal vydržovat si konkubíny a pro cizoložníky vyhlásil trest smrti, pohanské chrámy dílem zbořil, dílem přetvořil v křesťanské kostely. Zároveň zakázal trest smrti ukřižováním, gladiátorské hry, jakož i svévolné zacházení s otroky. Do rukou biskupů svěřil soudnictví křesťanů, počítaje do toho i ryze světské kauzy. To vše navzdory tomu, že se otevřeně za křesťana nepro-

hlašoval a přesvědčeným Kristovým vyžnavcem určitě nebyl.

To však Konstantinovi nebránilo, aby později nezačal horovat pro bludné učení vzešlé od kněze Aria, známé jako arianismus, popírající Ježíšovo božství a soupodstatnost Otce a Syna. Podle něj byl Ježíš jen stvořený a prostředník mezi Bohem a lidmi. De facto tím popřel rovněž Boží Trojici. Postupně získaly tyto myšlenky většinu stoupenců i mezi církevní hierarchií (zejména na Východě), což s sebou neslo následky pro pravověrné, jako třeba pro sv. Atanáše, asi nejvýraznějšího odpůrce ariánského bludu, jenž byl poslán do vyhnanství.

Do toho vypukly bratrovražedné nástupnické boje mezi Konstantinovými syny Konstantinem, Konstantiem a Konstanssem, z nichž vyšel vítězně Konstantius, přesvědčený arián nehodlající mít s odpůrci této nauky jakýkoliv

soucit. V této dějinné epoše započal Juliův pontifikát.

Ariánští biskupové z východní části Římské říše (v ní oproti její západní části měl tento blud nadále navrch) se k Petrovu nástupci odvolali v otázce žaloby proti alexandrijskému pastýři Atanášovi, v níž ho vinili ze všech možných i nemožných provinění, včetně svatokrádeže či smilstva. Ten se hájil nejprve písemně a poté se dostavil přímo do Říma, aby vše vyjevil osobně. Spolu s ním připluli roku 339 do Věčného města i jiní nástupci apoštolů, kteří museli čelit útokům nevraživých

stoupenců ariánských bludů, jako třeba Lucius z Drinopole či Marcel z Ankyry. Dali tak mj. najevo, že uznávají Juliovu svrchovanost v rozhodování podobných pří v rámci církve svaté. Papež dal Atanášovi za pravdu, zprostil ho zcela viny a vrátil jemu i ostatním odvolaným biskupům jejich úřady.

Obeslal pak ariánské biskupy, aby se dostavili ke slyšení, kde jim chtěl domluvit a osobně jim sdělit své důvody k Atanášově osvobození

od všech obvinění. Ve svém listě jim mj. vytýkal jejich postup, tak odlišný od pokorného podřízení se Atanáše jeho papežské autoritě: „*Copak nevíte, že je zvykem psát nejprve nám? Ti, kdo nás neupozornili a dělali si, co chtěli, by si nyní přáli, abychom schválili soudy, o nichž nic nevíme.*“ Zhrzení adresáti však Juliovo pozvání oslyšeli a začali mu odpirat právo rozhodovat, ač se k němu ještě nedávno sami odvolávali. Julius chtěl pak učinit všem sporům konec, proto po dvou letech čekání svolal do Říma synodu, domnívaje se, že zástupci druhé strany zareagují na toto pozvání jinak, než jak učinili při pozvání k soukromému slyšení. Opět marně. Patrně předjímal pro sebe negativní papežovo rozhodnutí. Pokud ano, nemýlili se – v obklopení padesáti biskupů a s jejich souhlasem Julius na římské synodě konané roku 341 potvrdil svá předchozí ustanovení.

Rok nato svolal Julius synodu do města Sardica (dnešní bulharská Sofie). Měla nastolit smír mezi katolickými a ariánskými hierarchy, nicméně vinou bludařů vlyšly tyto snahy vničit. Juliovy jménem

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - Kol 3,1-4

Bratří! Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Evangelium - Jan 20,1-9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš milo-

val, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel k hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

vedl synodu córdobský biskup Hosius a dva římské kněží – Filoxenus a Archimadus. Ariánské představitelé však na ní dlouho nevydrželi, neboť na protest proti setrvávání Atanáše a ostatních biskupů, jimž byl navrácen úřad, jakož i proti jejich účasti na synodě ze shromáždění odjeli a vědomi si své opory v císaři, uspořádali si v počtu šestasedmdesáti vlastní synodu ve Fillopoli, kde odhlasovali sesazení těch, co zůstali v Sardice, včetně samotného Julia I.

Sardická synoda pokračovala bez nich, a odpověděla jim stejnou mincí: sesadila je a uvrhla do klatby. Potvrdila usnesení římské synody ve věci Atanáše a ostatních, dále potvrdila nicejské vyznání víry a hlavně vyhlásila, že „bude se viděti nejlepší a nejvhodnější, aby ze všech jednotlivých provincií Páně podávali kněží svá sdělení hlavě, tj. stolci Petrovu“. Jinými slovy, uznali za vrchního soudce všech vni-

trocírkevních sporů papeže, jehož rozhodnutí bude závazné a právoplatné. (Po čase se mohl Julius radovat z toho, že dva z ariánských rebelů kajnicně požádali o návrat do lůna církve a odvolali své bludy.)

Byl to sv. Julius I., kdo dekretem ustanovil slavení Ježíšova narození 25. prosince a kdo pro potřeby dalších generací, ale vlastně i svých současníků nařídil písemně zaznamenávat veškeré dění v církvi, čímž položil základy pozdějšímu vatikánskému archivu. A byl to rovněž on, za jehož pontifikátu povstal (z podnětu Atanášova) v Římě první ženský klášter (u kostela sv. Vavřince za hradbami). Jednou z prvních nevěst Kristových byla i Valeria, někdejší nejvyšší vestálka (vestálky byly panny-kněžky zasvěcené bohyni Vestě, jejichž úkolem bylo mj. udržovat posvátný oheň). Ve Vestině chrámu se vyznamenala svou službou natolik, že římský senát, z velké části stále ještě pohanský,

rozhodl vytesat a vztyčit na její počest sochu. Poté, co konvertovala ke křesťanství a vstoupila do kláštera, nechal senát tuto její sochu se sraženou hlavou strhnout.

Svatý Julius I. nechal vystavět několik kostelů, z nichž jmenujme jen baziliku zasvěcenou sv. Valentinovi u Via Flaminia, či dnešní chrám Panny Marie v Zátibeři, jehož předchůdci se říkávalo podle svatého zakladatele „Julia“. Nadto zřídil tři hřbitovy.

Požehnaný čas Juliova pontifikátu se završil 12. dubna 352. Pochován byl na Calepodiově hřbitově u Via Aurelia poblíž kostela sv. Pankráce, mučedníka z přelomu 3. a 4. století. V roce 790 nařídil papež Hadrián I. přenést jeho ostatky (spolu s ostatky sv. Kalista I.) do baziliky Panny Marie v Zátibeři.

Svatý Julius I. bývá zobrazován s kostelem či pergamenem, jeho dalšími atributy jsou pallium, mitra či kniha.

Slavnostní uložení ostatků bl. Jindřicha Libraria v Českých Budějovicích

Relikviář s ostatky bl. Jindřicha Libraria, prvního převora českobudějovického dominikánského kláštera, byl 10. března 2023 slavnostně uložen do zrestaurované gotické niky v klášterním kostele Obětování Panny Marie v Českých Budějovicích. Slavnostní uložení ostatků Jindřicha Libraria se uskutečnilo přesně v den 758. výročí založení města České Budějovice. Bohoslužbě předsedal J. Em. Dominik kardinál Duka OP, emeritní arcibiskup pražský.

Slavnostní mše svatá začala v přelpném klášterním kostele v 17 hodin. V jejím závěru byl relikviář s ostatky Jindřicha Libraria přenesen do gotického výklenku, ve kterém byly v roce 2020 ostatky nalezeny. Relikviář bude v tomto výklenku vystaven trvale.

Podle tradice je s osobou Jindřicha Libraria spojováno nejen založení dominikánského kláštera v Českých Budějovicích, ale také založení samotného města. V dochovaném opisu klášterní zakládací listiny je uvedeno datum vystavení 10. března 1265. Touto listinou přidělil zvikovský purkrabí a lokátor města Hirzo dominikánskému řádu pozemky pro výstavbu

kláštera a 10. březen 1265 je tak považován i za den založení města.

V budějovické kronice Illinga a Seysera vydané v polovině 19. století je Jindřich zvaný Librarius dokonce označován za zpovědníka krále Přemysla Otakara II. Jindřich Librarius tedy měl – také jako převor kláštera – v období počátku výstavby města zcela nezastupitelný vliv. Přízvisko Librarius také naznačuje, že mohl mít na starosti královskou knihovnu. „V osobě Jindřicha Libraria má naše město doložené významné svědectví svého založení, proto vnímám jako symbolické uložení jeho ostatků právě 10. března,“ řekla primátorka Dagmar Škodová Parmová. Jako výraz úcty k prvnímu českobudějovickému převorovi byla přejmenována část dosavadního Zátkovy nábřeží v úseku od Hroznové ulice po Solní bránu na Nábřeží Jindřicha Libraria.

Podle písemných pramenů Librarius zemřel roku 1281. „S jistotou lze tvrdit, že po celou dobu působení dominikánů v Českých Budějovicích byl Jindřich Librarius považován za blahoslaveného. Až s jejich odchodem se na prvního převora pozapomnělo, možná i z důvodu zdárně se rozvíjejícího kultu Panny

Marie Budějovické a »importovaného svätce« – mučedníka sv. Auraciána,“ říká Dr. Zdeněk Mareš, Th.D., děkan katedrální kapituly u sv. Mikuláše. Uctívání bl. Libraria se téměř vytratilo v období totality po roce 1948.

Archeologický průzkum místa pravděpodobného uložení Librariových ostatků byl zahájen z iniciativy Dominika kardinála Duky. První fáze průzkumu v červnu 2019 odhalila gotickou niku (výklenek), ale nedošlo k nalezení vlastních ostatků. Výsledky této fáze byly oznámeny veřejnosti na vědecké konferenci 28. ledna 2020. Dominik kardinál Duka tehdy řekl: „Bude nyní záležet na českobudějovickém panu biskupovi a radnici v Českých Budějovicích, zda budou pokračovat v úctě k tomuto dominikánskému světci.“ Výzva byla vyslyšena a výzkum pokračoval. Ve druhé fázi byly v roce 2020 v gotické nise pod oltářní mensou nalezeny a vyzvednuty druhotně uložené lidské ostatky, o kterých se na základě vědeckých analýz oprávněně předpokládá, že náležejí Jindřichu Librariovi. Výsledky výzkumu budou v nejbližší době publikovány v odborném tisku.

Zdroj: Biskupství českobudějovické

Detektiv na stopě zmrtychvstání

Všechno, co čteme v evangeliích, zvláště popisy Kristova umučení, smrti a zmrtychvstání, se opírá o zprávy očitých svědků. Jim Warner Wallace ještě jako ateista pochopil, že nejjistotnějším prohlášením apoštolů je svědectví o Kristově zmrtychvstání.

Ateista, skeptik a ... profesionál

„Měl jsem 35 let, když jsem poprvé pozorně vyslechl farářovo kázání. Známy policista mě už měsíce zval do kostela, a ačkoliv se mi po nějakou dobu dařilo ho odrážet, nakonec jsem ustoupil a v neděli jsem s rodinou šel na ranní mši. Větší část toho, o čem farář mluvil, se mi dařilo neposlouchat až do chvíle, kdy začal Ježíše líčit způsobem, který přitáhl moji pozornost. Vyličil Krista jako skutečně moudrého člověka, který měl k vypořádání řadu výjimečně logických věcí na téma života, rodiny, kontaktů s druhými lidmi a práce. Začal jsem věřit, že to, o čem mluvil, mohlo být pravdou. Neměl jsem v úmyslu ohnout kolena před Ježíšem jako před Bohem, chtěl jsem Ježíše poslouchat přinejmenším jako učitele. Týden poté jsem si koupil svoji první Bibli.“

Jim byl známý jako bojovný ateista a skeptik, který křesťanský světový názor usilovně zpochybňoval. Byl také profesionálem ve svém oboru. V 35 letech už sloužil jako člen policejní hlídky, pracovník v oddělení boje proti gangům, člen oddílu bojujícího proti pouličnímu obchodu s narkotiky, ve speciálních oddílech SWAT a ve společnosti pro řešení přestupků ve firmách. Vyslychal tisíce osob, dobře se vyznal v tom, na čem spočívají výpovědi očitých svědků a výmluvy jimi používané.

„Vedl jsem takové množství výslechů a byl jsem natolik dobrý a úspěšný v tom, co jsem dělal, že mě oddělení, na kterém jsem pracoval, vyslalo do několika škol vzdělávajících kriminalisty, abych tam zdokonaloval svoje dovednosti. Nakonec jsem se dostal na školení v oboru kriminalistické analýzy výpovědí. Cestou přesného používání metodologie (...) jsem byl běžně schopen rozhodnout, zda osoba spáchala daný přestupek. Často jsem byl přítom schopen určit denní dobu, kdy se to mělo stát! Jestliže mi ta technika mohla dodat prostředky, díky kterým bych byl

schopen až tak hluboko vniknout do výpovědi podezřelých a svědků, tak proč by mi to nemělo posloužit rovněž k prozkoumání odkazu evangelia?“

Jim došel k přesvědčení, že stejná analytická metoda, kterou používal k objasnění vražd, může posloužit k vyřešení záhady vraždy Ježíše Krista, spočívající v uložení odsouzenému trestu smrti na kříži a k odhalení neobyčejného tajemství jeho zmrtychvstání.

Odmítnout předpojatost

Na počátku se musel vypořádat s několika záležitostmi: Existují vůbec nějaké věrohodné výpovědi evangelijních svědků, které mohou být prověřovány? Jsou evangelia věrohodná? Co se stalo s Ježíšem z Nazareta? Jak se dá objasnit to, že jeho hrob byl prázdný? Snad Ježíšovi učedníci jeho tělo ukradli? A možná že Ježíš na kříži utrpěl jenom nějaká zranění, ze kterých se potom vyléčil? Cožpak doopravdy umřel a potom vstal z mrtvých? Nejdůležitější otázky týkající se věrohodnosti se nacházely právě v okruhu Wallaceových odborných kompetencí. Jim chtěl přistoupit k výzvě, kterou si položil, s intelektuální poctivostí podobně jako Židé z Beroje, kteří „přijali evangelium s velikou dychtivostí a každý den zkoumali v Písmu, zda-li je to tak“ (Sk 17,11).

Když detektiv zkoumal věrohodnost evangelia, musel se nejprve vypořádat s nebezpečnými tvrzeními naturalismu. Tento filosofický názor vychází z předpokladu, že jedině práva přírody a její síly jsou schopny objasnit každý jev.

Richard Lewontin (1929–2021), evoluční biolog a genetik, přiznal, že vědci, kteří se vyslovují pro naturalismus, jsou náchylni pomíjet veškerá objasnění odvozájící se na sféru nadpřirozenou, dokonce i tehdy, když důkazy směřují k tomu, že daná záležitost se nedá vyřešit „přirozeně“. Takový postoj zaujímají rovněž někteří historikové. Ti nejčastěji uznávají historičnost evangelií, nakolik ona popi-

Jim Warner Wallace

suje život a učení Ježíše Krista a podmínované specifické skutečnosti 1. století. Zároveň titíž vědci nejednokrát odmítají historičnost kteréhokoliv ze zázraků vyličených v Novém zákoně, ačkoliv popisy zázraků odpovídají událostem považovaným badateli za historické.

Minimum faktů

Jim důkladně zkoumal vědeckou literaturu na téma zmrtychvstání, zaměřil pozornost na publikaci doktora Garyho Habermase a profesora Mika Liconyho. Ti si uložili obtížný úkol zidentifikovat minimum faktů (nebo spíše důkazů) spojených se zmrtychvstáním. Svůj seznam omezili na nepopíratelná fakta, na kterých se shodují prakticky všichni badatelé (od skeptiků po konzervativní křesťany). Jim uznal čtyři z těchto faktů za nejlépe doložené: 1) Ježíš zemřel na kříži a byl pohřben; 2) Ježíšův hrob byl prázdný a nikdo nikdy neukázal jeho tělo; 3) Ježíšovi

učedníci konstatovali, že viděli zmrtvýchvstalého Ježíše; 4) Ježíšovi učedníci se po svých domnělých zkušenostech spojených se zmrtvýchvstáním změnili.

Problém věrohodnosti svědků

Wallace se domníval, že věrohodnost evangelií v záležitosti zmrtvýchvstání musí najít potvrzení v prvotní dokumentaci. Ti, kteří tvrdí, že prvotní příběh o Ježíšovi je důsledkem pozdějších zkreslení, se musí smířit s následujícími fakty:

1) Hodně pramenů z 1. a 2. století, které křesťanství nepodporovaly (např. autorů Talluse, Tacita, Mary Bar-Serapiona či Flegona), potvrzuje, že Ježíš byl skutečně ukřižován a zemřel.

2) Následníci apoštolů dokumentují fakt, že zmrtvýchvstání bylo nezávažnější součástí očitého svědectví apoštolů.

3) V nejranějším nám známém křesťanském vyznání víry je klíčovým článkem: „Odevzdal jsem vám především, co jsem sám přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem a byl pohřben; byl vzkříšen třetího dne podle Písem, ukázal se Petrovi, potom Dvanácti. Poté se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud naživu, někteří však již zesnuli.“ (1 Kor 15,3-6) Kdyby se učedníci rozcházel s pravdou, místní by věděli, že je to lež, a sv. Pavel by nemohl klidně napsat, že Ježíš „se ukázal více než pěti stům bratří najednou; většina z nich je posud naživu“ (1 Kor 15,6).

4. Tvrzení o zdeformovaném odkazu evangelia nevysvětlují fakt, že nikdy nebylo nalezeno Ježíšovo tělo k účelu „dokázání podvodu apoštolů“.

Motivace podezřelých

Následující prvkem, který Jim prostudoval při svém vyšetřování, byla motivace apoštolů. Kdyby učedníci lhali, museli by mít motiv k takovému postupu. V oborové praxi kriminalistů dovádělo skrývání pravdy podezřelými vždycky přinejmenším k jednomu ze tří motivů: touze po penězích, sexuální motiv (vztahy), nebo touha po moci.

Ve svědectvích o apoštolech není žádné stopy, která by ukazovala kteréhokoliv z nich jako majetného člověka. Spíše naopak – sv. Pavel takto líčí jejich ubohou finanční situaci: „Až do této chvíle trpíme hladem a žízni a nemáme co na sebe,

jsme bití, jsme bez domova.“ (1 Kor 4,11) Apoštolové, vyhánění z města do města, museli nejméně jednou ztratit to, co měli. Obvinění z neslušných vztahů je rovněž nesmyslné.

Třetí možný motiv je touha po moci. V počáteční fázi historie křesťanství vedení křesťanského společenství neznamenovalo žádný prospěch, ale rozhodnutí častěji se vystavit pronásledování a smrti. Veřejné křižování křesťanů, jejich smrt způsobená divokými zvířaty v arénách nebo upalování zaživa, to byly praktiky používané ve vztahu ke Kristovým vyznavačům. Být ve vedení tedy znamenalo být připraven k odevzdání života za víru, a ne vládnout jako tyran.

Halucinace?

Někteří skeptici se domnívají, že učedníci pohroužení do velikého žalu a zármutku, si představovali, že vidí Krista po jeho smrti na kříži. Tito kritici prostě pokládají zjevení Krista za halucinaci. Nakolik jsou v historii lékařství zaznamenány případy halucinací jednotlivých osob, natolik chybí informace na téma, že by větší skupina lidí měla úplně stejné vidění. Jenomže zmrtvýchvstalý Kristus byl viděn více než jedenkrát různými skupinami lidí. „Nedali jsme se vést vymyšlenými bájemi, ale zvěstovali jsme vám moc a slavný příchod našeho Pána Ježíše Krista jako očití svědkové jeho velebnosti.“ (2 Petr 1,16)

A konečně: Jestliže zmrtvýchvstání bylo iluzí, co se stalo s Ježíšovým tělem?

Učedníky omámil podvodník?

Někteří nevěřící se pokoušejí dokázat, že učedníci se stali obětí podvodníka, který je přesvědčil, že Ježíš nadál žije, a učedníci, kteří si toho nebyli vědomi, tu lež rozšířili a uvedli do oběhu. Podvodník, který se za Ježíše vydával, by musel velmi dobře znát jeho zvyky a promluvy, aby dokázal učedníky přesvědčit. Mezi učedníky byli přece i skeptici – stačí připomenout sv. Tomáše. Nebyli to lidé naivní. Kromě toho by takový podvodník musel disponovat zázračnými silami, poněvadž učedníci informují o tom, že zmrtvýchvstalý Ježíš učinil hodně zázraků a „po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije“ (Sk 1,3). A konečně: onen předpoklad také neobjasňuje fakt prázdného hrobu ani Ježíšovo chybějící tělo.

Křesťanské spiknutí?

Jim před obrácením tvrdil, že apoštolové podváděli: „Možná to bylo proto, že jsem byl skeptik, či proto, že jako detektiv jsem už svoje v životě viděl. (...) Domníval jsem se, že proto, aby uplatnili svoji záležitost a posílili vlastní pozice v náboženské společnosti, dvanáct mužů vymyslelo a provedlo nejkomplicovanější a nejlživnější spiknutí v dějinách světa.“

Proti argumentaci podporující spiknutí však hovoří dvě věci: 1) Aby se spiknutí zdařilo, musí se na něm podílet nevelký počet osob. Zde jich máme stovky, a to od začátku. 2) Apoštolové měli nevelké nebo téměř žádné šance na dorozumívání se mezi sebou po Ježíšově nanebevstoupení. Byli od sebe vzdáleni často tisíce kilometrů, evangelizovali v různých částech světa. Kdyby lhali, neměli by ponětí, co kterýkoliv z nich už stihl „prozradit a zachránit si vlastní kůži“, a přiznat, že Ježíš nikdy nevstal z mrtvých. Nakonec nejbezpečnějším znamením potvrzujícím to, že mluvili pravdu, byla jejich mučednická smrt. Ve svých výpovědích se apoštolové neodvolávali na druhé, protože jejich svědectví byla „z první ruky“. Píše o tom

mj. sv. Jan ve svém listu: „Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme.“ (1 Jan 1,1)

Od „víry, že“ k „víře v“

„Vzpomínám si dobře na den, kdy jsem byl nakonec donucen zříct se svých naturalistických předpokladů i »víry, že« a kdy jsem přešel k »víře v«. Byl jsem tehdy s ženou na bohoslužbě v kostele. Nepamatuji si přesně, o čem farář mluvil. Uvědomuji si jenom to, že jsem se naklonil k ženě a řekl jí, že věřím. (...) Apoštolové věděli, že jimi vyhlášené poselství je život zachraňující lék na to, co zabíjelo a nadále zabíjí nás všechny. Odevzdali život, aby zachránili život nám, a také proto, abychom i my mohli zachránit ještě více bytostí. (...) Než jsem se stal křesťanem, byl jsem osm let policistou. V té době jsem postupně ztrácel víru v lidi. Byl jsem podezíravý. (...) Všechno se změnilo, když jsem svoji víru složil do rukou Ježíšovi. Když jsem začal chápat, čeho mi bylo zapotřebí, a vnímat, co jsem obdržel, stále víc jsem začínal být vnímavý a trpělivý vůči druhým. Jako někdo, komu bylo odpuštěno, naučil jsem se odpouštět. Moje nadšení se stalo nakažlivým.“

Obrazy Ježíšova života, smrti a zmrtvýchvstání, které ukazují evangelia, nesou znamení na vlastní oči viděného, autentického svědectví; v ničem nepřipomínají karikatury prezentované nejrůznějšími skeptiky. Ježíš chápal význam a hodnotu důkazů a považoval za důležité to, aby víra v něho měla v nich oporu. Je na čase, abychom všichni jako křesťané rozvíjeli v sobě podobnou víru. Celé bohatství svědectví, které nám bylo předáno apoštoly a jejich následovníky, nám jednoznačně ukazuje pravdu o umučení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Zmrtvýchvstalý Kristus nás zve také k tomu, abychom se podíleli na jeho životě skrze Eucharistii, protože: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ (Jan 6,54) Pamatujme proto, že ten Ježíš, který k nám promlouvá ze stránek Písma svatého, je živý a očekává nás ve svátostech pokání a v Eucharistii; chce nám být tak blízko, jak jen to je možné.

Z *Mihujcie się!* 2/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

Materiální znamení zmrtvýchvstání

Zanecháním podoby svého těla na Turínském plátně a otisku své tváře na Roušce z Manoppella Ježíš promlouvá ke všem pochybujícím a nevěřícím: dotkni se mých ran, pohlédni na moji tvář „a nebuď nevěřící, ale věřící“ (Jan 20,27).

Ve chvíli zmrtvýchvstání Ježíš zanechal na Turínském plátně a Roušce z Manoppella hmotná znamení této události. Jsou to nepochybné věcné důkazy Kristova zmrtvýchvstání. Více než sto let se znalci z různých vědeckých oborů věnují zkoumání té mimořádné relikvie, jakou je Turínské plátno. Zájem odborníků o Plátno je tak obrovský, že vznikl nový vědní obor nazvaný sindonologie. Mnohaletá vědecká bádání jednoznačným způsobem potvrzují, že takový obraz ve fotografickém negativu přední i zadní části těla ukřížovaného člověka, jaký se nachází na Plátně, nebyl a není schopen vytvořit ani největší lidský génius mající k dispozici všechny možnosti současné vědy.

Uvěřili, že Ježíš vstal z mrtvých

Intelektuálně poctiví učenci, kteří zkoumali Turínské plátno, uvěřili v Ježíšovo zmrtvýchvstání nebo posílili svoji víru v něj. Tak se stalo mj. v případě vědců z proslulé americké Národní laborato-

ře v Los Alamos: Johna Jacksona, Erika Jumpera a Billa Motterna. To právě oni odhalili, že obraz na Plátně je jediný a neopakovatelný, poněvadž jsou v něm zakódovány prostorové údaje. Je vědecky potvrzeným faktem, že trojrozměrný obraz na Plátně vznikl působením tajemného záblesku mocné energie.

Vynikající učenec, nevěřící Žid **Barrie Schwartz** z Národní laboratoře v Los Alamos, který byl členem *Shroud Turin Researches Project* (STURP), díky zkoumání Turínského plátna uvěřil, že Ježíš vstal z mrtvých a je Bůh. Výsledky vědeckého zkoumání této svaté relikvie pro něj byly hlubokým intelektuálním i duchovním otřesem. Barrie Schwartz prohlásil: „Nebyl jsem praktikujícím Židem ani jakkoli věřícím, proto jsem rozvažoval, zda se mám podílet na výzkumu Plátna. Jel jsem tedy do Turina jako agnostik. V průběhu bádání jsem začal pociťovat změnu. Kristus byl Žid – to je ještě další důvod k tomu, aby se jiný Žid podílel na vědeckém zkoumání. Výsledky průzkumu potvrdily to, co mnoho lidí od věků připouštělo: zobrazení na Plátně není produktem žádného uměleckého oboru. Pro mě je nejdůležitější svědectví mých očí: historie uplynulých staletí uvádí pouze jediného člověka, který prošel takovýmto umučením.“

Po svém obrácení se Schwartz stal horoucím katolíkem a dnes věnuje svůj život propagaci pravdy o Turínském plátně. Ujišťuje, že je to pohřební plátno Ježíše Krista, na kterém zůstal trvale otisknutý zápis jeho umučení, smrti a zmrtvýchvstání. Jako jeden z největších odborníků na Turínské plátno je Schwartz na přednášky po celém světě a rediguje internetové stránky *The Shroud of Turin Website* (www.shroud.com).

Doktor **Alan Adler**, světově proslulý hematolog, který stejně jako Schwartz byl Židem a členem STURP, se rovněž obrátil díky zkoumáním Turínského plátna. Adlerovy výzkumy jednoznačně prokázaly, že se na Plátně nacházejí sraženiny lidské krve skupiny AB. Třináct dalších ne-

Tvář Krista na Roušce z Manoppella

závislých vědeckých testů potvrdilo toto odhalení. Doktor Adler objasnil, proč je krev na plátně barvy červené, a ne hnědé. Děje se tak totiž tehdy, je-li člověk dříve podroben dlouhému mučení. Víme, že Ježíšovo utrpení trvalo 18 hodin, což bylo hlavní příčinou rozpadu jeho červených krvinek a vyloučení bilirubinů játry, způsobující to, že krev natrvalo zachovává červenou barvu.

Robert Bucklin, Žid, soudní lékař, člen STURP, se rovněž obrátil při zkoumání Turínského plátna. Napsal: „Jsem hotov položit na misku vah celou svou čtyřicetiletou odbornou reputaci s prohlášením, že člověk, jehož vzhled nese Turínské plátno, byl ukřižován, bičován, měl bok proražený kopím a na hlavě korunu z trní. V Plátně máme důkaz, že hřebíky byla probita zápěstí rukou, a ne dlaně. Svědčí to o tom, jak přesný je text Písma svatého. Obraz, který vidíme na Plátně, se v každém detailu shoduje s popisem z evangelia. Ježíš byl pravděpodobně jediným, kdo byl korunován trním. Kdo jiný by to mohl být? Podle mého mínění je to Kristovo Plátno – ačkoliv to může vést ke konsternaci v mé rodině a mezi jinými Židy.“

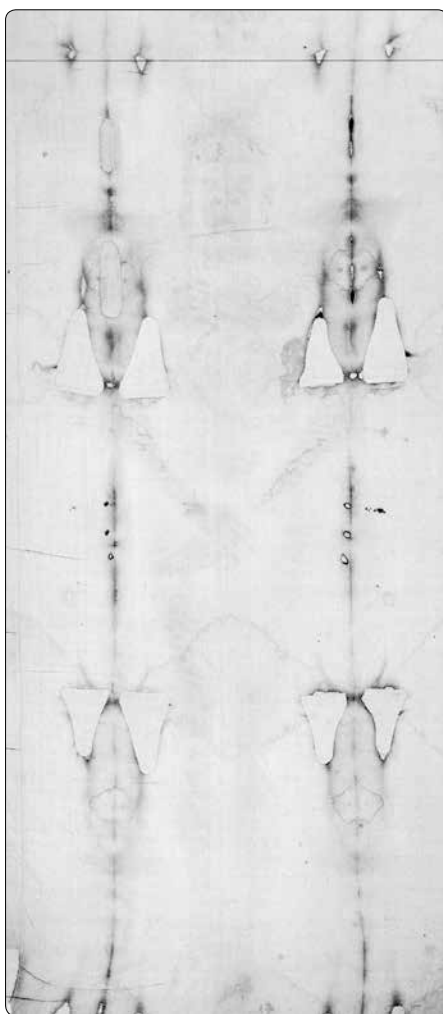
Vernon Miller z Brocks Institute, člen skupiny STURP, se takto vyjádřil po svém obrácení: „Není žádných pochyb – je to Kristovo Plátno. Zpočátku jsem nepocítoval žádnou úctu vůči Plátnu. Avšak v průběhu dalších výzkumů jsem byl víc a víc přesvědčený. Nepřestával jsem opakovat, že máme důkaz, že Ježíš žil na zemi. To není legenda. Zanechal svůj otisk v lidech tak jako na tom Plátně. Věřím, že to je Kristovo Plátno. Přišel jsem k tomuto zjištění nejobektivnějším způsobem, nejvědecktější postupem, a zároveň se vzrušením. Vědecké důkazy přechylují misku vah ve prospěch jeho autentičnosti. Vlastně to Plátno posililo moji víru. Nemám pochybnosti, že mě to Plátno proměnilo. Myslím na ně stále. Obohatilo můj život profesní i osobní. Cítím se šťastný, když o něm mohu hovořit a dělit se s jinými o svoje vědomosti.“

Vědec **Donald Lynn**, člen skupiny STURP, který se podílí na programu zkoumání kosmického prostoru, takto psal o Turínském plátnu: „Máme před sebou neuvěřitelně přesné zpodobení, obraz umučení a smrti Krista. Věci skutečně závažnou je skutečnost tohoto obra-

Kristovo tělo bylo zavinuto do plátna a uloženo do hrobu

zu a jeho výmluvnost – ne samotné Plátno. Nejzávažnější je pro mne to, že jsem se stal vnímavějším na Boží přítomnost v mém životě a moje důvěra v něj je větší než kdy jindy. Odhalil jsem Boží ruku ve všem, co jsem učinil ve vztahu k Plátnu. A tak se v době příprav na zkoumání našly peníze právě tehdy, když jsme je nejvíce potřebovali. Plátno vyšlo jako vítězné ze všech testů. Kdyby bylo lidským dílem, už dávno by to bylo odhaleno. Čím více se dozvídáme, s tím větší precizností poznáváme jeho výmluvnost. Podrob-

Fragment Turínského plátna s otiskem přední části Kristova těla

nosti, jaké nám ukazuje, potvrzují i daleko převyšují záznamy z evangelia. Hledím-li na to zobrazení, mám před sebou skutečnost: Ježíše Krista a všechno, co vytrpěl.“

Mnohaletý a mnohostranný výzkum Turínského plátna ukazuje, že na lněném pohřebním plátně délky 4,31 m a šířky 1,1 m je viditelný trojrozměrný otisk ve fotografické přední a zadní části těla ukřižovaného člověka v posmrtné ztuhlosti. Tato osoba byla podrobena strašlivým torturám bičování, korunování trním a ukřižování. Na celém těle bylo napočítáno přibližně 600 ran a různých pohmoždění. Je to podoba muže ve věku 30–35 let, vzrůstu 1,78 m a váhy 79 kg, který měl bradku a dlouhé vlasy, měl silnou a proporcionální stavbu těla a pěkné semitské rysy tváře.

Zkoumání stáří Plátna metodou uhlíku C14

Dne 21. dubna 1988 byla odebrána částka Plátna k určení jeho stáří metodou izotopu radioaktivního uhlíku C14. Polovina odebraného útržku byla rozdělena na tři části a odeslána do laboratoří v Tucsonu (USA), Oxfordu (Anglie) a Zurychu (Švýcarsko), druhá polovina byla ponechána pro další výzkumy.

Výsledky datování byly ohlášeny 13. října 1988. Tehdy bylo oznámeno, že s 95 % jistotou Plátno vzniklo v letech 1260–1390. Laboratoře s pýchou oznámily, že Turínské plátno je středověký falzifikát.

Dne 20. ledna 2005 vyšel ve vědeckém časopise „Thermochimica Acta“ (t. 425, s. 189–194) článek s názvem *Studies on the radiocarbon sample from the Shroud of Turin*, napsaný prof. Raymondem N. Rogersem z Los Alamos National Laboratory.

Zkoumání prof. Rogerse a dalších vědců jednoznačně ukazují, že datování stáří Plátna izotopem uhlíku C14 v roce 1988 je nevěrohodné, poněvadž bylo provedeno na části odebrané z místa, které bylo ve středověku opravováno. V „Thermochimica Acta“ prof. Rogers psal: „Vzorek užitý ke stanovení věku Plátna metodou C14 nebyl částí originálního materiálu, a proto onen výzkum přinesl chybné výsledky – a je neplatný.“ (www.shroud.com)

Máme vědeckou jistotu, že zkoumání stáří Plátna metodou C14 je neplatné, poněvadž bylo prováděno na vzorku, ve kterém bylo jenom 40 % originální,

starověké lněné tkaniny, a zbylých 60 % materiálu představovaly bavlněné nitě ze středověku, vpletené tam během opravy dané části Plátna. To je hlavní příčinou toho, že datování Plátna metodou radioaktivního uhlíku bylo chybné. Žel, masové sdělovací prostředky se stále odvolávají na výsledky výzkumů z roku 1988 jako na vědeckou jistotu, což je očividná manipulace a uvádění lidí v omyl.

Sily zla se neustále pokoušejí zdiskreditovat pravdu o Turínském plátně, proto využívají lži a manipulace.

Otisk ve chvíli zmrtychvstání

Vědecká zkoumání ukazují, že obraz přední i zadní části těla na Turínském plátně vznikl důsledkem tajemného záblesku silné energie zvnitřku, která ustálila na Plátně trojrozměrný, perfektní obraz těla ve fotografickém negativu. Obraz na Plátně je nesmývatelný – nedá se ničím odstranit. Je ideálně plochý a ve shodě se zákony optiky je pravoúhlým průmětem. V prosinci roku 2011 vědci z Italské národní agentury ENEA, působící v rámci Centra jaderného výzkumu ve Frascati u Říma, ohlásili výsledky mnohaletého zkoumání Turínského plátna. Po pěti letech pokusů rekonstruovat zobrazení, které je vidět na Plátně, tedy pracovníci Centra potvrdili, že současná věda to učinit nedokáže. Tito badatelé propočítali, že záblesk světla, který vedl ke vzniku obrazu, byl impulsem kratším než jedna čtyřistamiliontina sekundy a intenzity v řádu 34 miliard wattů ultrafialového záření ve vakuu. Dnes mají odborníci k dispozici zařízení, která mohou vytvořit záření o síle pouze několika miliard wattů. A proto je vědeckým faktem, že obraz na Plátně není lidským dílem a nejsme schopni ho reprodukovat.

Je ještě jiný předpoklad poukazující na skutečnost Kristova zmrtychvstání. Čteme jmenovitě v evangeliu sv. Jana, že Nikodém přinesl k pomazání Ježíšova tě-

Na Turínském plátně a Roušce z Manoppella je vidět tvář téže osoby

la 100 funtů (kolem 32 kg) směsi myrhy a aloe (srov. Jan 19,39–40). Takže myrha přítomná ve vonných mastích způsobila přilepení Plátna k tělu a aloe částečné rozpuštění sražené krve. To umožnilo odborníkům oboru soudního lékařství tvrdit, že Ježíšovo tělo bylo zavinuté do Plátna po dvou a půl hodině od jeho smrti a zůstalo v něm ne déle než 36 hodin, aniž vznikly nějaké stopy posmrtného rozkladu. Na Plátně jsou vidět neporušené krvavé strupy, a proto nejsou žádné stopy po odtrhávání plátna od těla. S veškerou jistotou tedy nikdo tělo z Plátna nevyňal.

Jakým způsobem tedy tělo proniklo skrze lněnou tkaninu bez narušení její struktury? Odkud pocházel záblesk světla, který způsobil ustálení trojrozměrného obrazu celého těla na Plátně? Jedinou rozhodnou odpověď dává víra: stalo se to ve chvíli Ježíšova zmrtychvstání. To vlastně tehdy přišel silný záblesk světla, který způsobil ustálení neopakovatelné podoby celé postavy Ježíše na Plátně. Tak tedy je Turínského plátno nejcennější relikvií křesťanstva, mlčícím svědkem umučení i zmrtychvstání Krista.

Tvář Ježíše zmrtychvstalého

Po sněti mrtvého Ježíšova těla z kříže, jeho zavinutí do hrobového plátna a uložení do hrobu byla na Kristovu hlavu položena drahocenná rouška z byssového hedvábí. Všechno ukazuje na to, že na této roušce ve chvíli zmrtychvstání Ježíš zanechal otisk své tváře. Rouška se dnes nachází v hlavním oltáři kostela v Manoppello. Mnohaletá vědecká zkoumání tajemného obrazu Božské Tváře z Manoppella potvrzují, že tento obraz je *acheiropoietos*, to znamená, že není dílem člověka. Výsledky všech expertíz jednoznačně ukazují, že na obraze není ani sebemenší stopa barvy. To je skutečně šokující fakt, poněvadž máme obraz, a na jeho plátně vědci nenalezli přítomnost jakékoliv barvy!

Dalším udivujícím rysem Tváře z Manoppella je průzračnost plátna a fakt, že obraz je dokonale viditelný stejně z jedné, jako i z druhé strany – jakoby na diapositivu. Spolu s měnícím se osvětlením se mění obraz tak, jako by žil. Pokud se na něj hledí pod jasným světlem, obraz mizí. Svátá Tvář z Manoppella je udivujícím zobrazením, které bylo zachyceno na drahocenné antické tkanině. Jedná se o bys-

Na Roušce z Manoppella zůstal trvale otisk Tváře Krista zmrtychvstalého

sové hedvábí, čili o nejdražší tkaninu starověku, nazývanou mořským hedvábím. Je průzračné a ohnivzdorné jako azbest. Nikdo není schopen na takovýto druh materiálu něco namalovat, protože se na něj nedají nanést žádné barvy.

V 10. díle soukromých zjevení známé italské mystičce Marii Valtortě (její zápisky byly vydány tiskem na doporučení papeže Pia XII.) 22. února 1942 byla zapsána tato Ježíšova slova: „Verončina rouška (čili obraz Božské Tváře z Manoppella) je probodnutím vašich skeptických duší. Vy, racionalisti, studení, třesoucí se ve víře, kteří provádíte bezduchá zkoumání, porovnejte otisk tváře na Roušce s otiskem na Plátně. To první je Tvář Živého, to druhé Zemřelého. Ale délka, šířka, tělesné rysy, vzhled, charakteristika jsou stejné. Přiložte k sobě ty dva otisky. Uvidíte, že si navzájem odpovídají. To jsem JÁ. Toužím vám připomenout, kým jsem byl a kým jsem se stal z lásky k vám. Abyste

se neztratili, nestali se slepými, musí vám postačit jen ty dva otisky, aby vás dovedly k lásce, k obrácení, k Bohu.“ (Maria Val-torta, *L'Evangelo come mi e stato rivelato*, Isola del Liri 2003, s. 414)

Vědecké výzkumy dospěly k překvapivému odhalení. Ukázalo se totiž, že mrtvý Obličej z Turínského plátna a žijící Tvář z Manoppella je jedna a tatáž osoba. Příložením fólie s obrazem Tváře z Manoppella na tvář z Plátna je graficko-matematickým důkazem toho, že máme co do činění se stejnou osobou. Z vědeckého úhlu pohledu nejsou žádné pochybnosti, že obě tváře – z Plátna i z Manoppella – ve 100 % sobě odpovídají ve struktuře i v rozměrech. Shoda je tak výjimečná, že se zde musí mluvit o matematickém důkazu. Z vědeckého úhlu pohledu nemají ona zobrazení právo existovat.

Tím, že nám dal obraz svého těla na Turínském plátně a otisk své Tváře na Roušce z Manoppella, nás Kristus vyzývá k obrácení, k navázání osobního kontaktu s ním ve svátostech pokání a Eucharistie a v každodenní vytrvalé modlitbě. Ježíš Kristus zemřel a vstal z mrtvých, aby nás přivedl ze smrti hříchu k věčné radosti zmrtvýchvstání.

Ježíš vstal z mrtvých a žije, působí, učí i uzdravuje v církvi. Můžeme ho osobně potkat při modlitbě nebo ve svátostech. Bůh zahrnuje každého hříšníka svým nekonečným milosrdenstvím a prosí, abychom ho přijímali jako svého nejbližšího přítele, abychom k němu pravidelně přicházeli, aby nám ve svátosti pokání mohl odpouštět hříchy a v Eucharistii nás proměňovat a dávat nám život věčný.

Ježíš říká: „Moje Srdce hoří obzvláště láskou k tobě, láskou, kterou můj Otec určil jediné pro tebe a pro nikoho jiného po celou věčnost. Moje srdce trpí, když ta výjimečná láska, kterou věnuji duši, zůstává s pohrdáním odmítnuta, ignorována nebo přijímána lhostejně! Říkám ti to, že bys mohl zadostiučinit mému Srdci, přijímat lásku, jakou tě obdarovávám, a žít v přátelství se mnou. Přijímej moje dary, moji dobrotu, moji péči, moje milosrdenství za ty, kteří odmítají to, co jim tak velice toužím darovat.“ (*In sinu Jesu*, Poznaň 2020, s. 54)

*Z Mitujcie się! 2/2021 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Utrpení a pronásledování církve v Nikaragui pokračuje

Nikaragujský režim zakázal křížovou cestu v ulicích měst. Prezident Daniel Ortega mezitím ve svých projevech nadále bojuje proti církvi. Nedávno obvinil hierarchii ze „závažných zločinů a zvěrstev“.

Procesi jsou v Nikaragui nesmírně populární, účastní se jich mnohatisícové zástupy, často celá města. Zákaz ze strany vlády však není překvapivý, protože mariánská procesie byla zakázána již v minulém roce. Pro Nikaragujce je to jasné znamení, že se ocitli v temnotě diktatury, svoboda jim byla vzata a na ramena byl položen kříž.

Biskup Rolando Álvarez, odsouzený k 26 letům vězení, je za mřížemi. Před několika týdny bylo 222 nepohodlných lidí spjatých s opozicí vyhoštěno do Spojených států amerických a zároveň byli právoplatně prohlášeni za vlastizrádce. Jejich majetek proto podléhá konfiskaci. Od

roku 2019 je ve vyhnanství biskup Silvio José Báez. Před několika dny byl také on formálně zbaven občanství a spolu s dalšími devadesáti lidmi označen za zrádce.

V jednom ze svých posledních projevů nikaragujský prezident obvinil církev z podpory diktatury v 70. letech. Sám se jako tehdejší revolucionář podílel na svržení Somozovy vlády. „Nevěřím na papeže a krále – kdo vybírá papeže?“ kladl si Daniel Ortega řečnickou otázku, na niž si sám odpověděl s tím, že za Vatikánem stojí mafie.

Odhaduje se, že od roku 2018 provedly státní orgány již téměř 400 útoků na církve. Docházelo k vandalskému ničení bohoslužebných míst, fyzickým útokům a především k vyhošťování a zatýkání.

Zdroj: www.cirkev.cz

Kardinál Parolin: Rozhodnutí německé synodální cesty nejsou v souladu s učením církve

Německá synodální cesta přijímá rozhodnutí, která nejsou v souladu s učením církve, řekl kardinál Pietro Parolin s odkazem na kroky přijaté na posledním synodálním shromáždění ve Frankfurtu. Podle vatikánského státního sekretáře musí v těchto otázkách dojít k dialogu a konfrontaci mezi církvi v Německu, Svatým stolcem a všeobecnou církvi.

Na závěrečném synodálním zasedání v Německu byl přijat dokument, který mimo jiné požaduje zavedení církevního požehnání pro svazky osob stejného pohlaví, a to i přesto, že Svatý stolec před dvěma lety v prohlášení schváleném papežem Františkem jednoznačně uvedl, že církve nemá a nemůže mít pravomoc žehnat takovými svazkům, protože jsou v rozporu s Božím plánem pro člověka. V roz-

hovoru s italskými novináři byl kardinál Parolin požádán, aby se vyjádřil právě k tomuto rozhodnutí.

„Myslím, že Svatý stolec se k tomuto tématu již vyjádřil velmi jasně. Byl vydán dokument Kongregace pro nauku víry. To je stanovisko Říma. Nyní budeme pokračovat v dialogu s německými biskupy, ale především by se tyto otázky měly objevit v synodálním procesu celé univerzální církve. A tam se uvidí, jak se to bude vyvíjet dál. (...) Místní církve nemůže přijímat rozhodnutí, která se týkají disciplíny univerzální církve. Proto je nutná konfrontace s Římem a ostatními místními církvi. Takový dialog a konfrontace si vyžadují čas, aby se ukázalo, jaká rozhodnutí bude třeba přijmout,“ uvedl kardinál Parolin.

Zdroj: cirkev.cz

Maminka Markéta (10)

Život matky Dona Boska

Kapitola 11

ODVAHA

Po ztrátě manžela se Markéta nestala úzkostlivou a nejistou ženou. Na stránkách *Memorii* nevidíme, že by Jeník byl živěn strachem anebo držen blízko sukni. Je to chlapec, který má touhu po dobrodružství a riziku. Markéta přijímá celou tuto jeho „rozumovou stránku“ takové touhy s nevyhnutelnými incidenty. Přijímá to pokaždé, když je to možné, aby diskutovala a „rozumovala“ se svými chlapci. Pro lidi z jejího kraje „rozumovat“ neznamená tolik „prohloubit s klidem“, ale „diskutovat“ také s určitou živostí. Výzva „je třeba, abychom uvažovali“, znamená „promluvme si, prodiskutujme to, porovnejme argumenty“. S tímto významem slova „rozum – uvažování“ se setkává ve svém dětství Jan Bosco, syn z kraje Monferrato, z Castelnova.

„Lippa“ a krev

Jedna z nejživějších her, kterých se Jeník zúčastní, je „lippa“, primitivní basketbal. Jednou odpoledne se Jeník vrátí domů s tváří, která je zalitá krví. Koš na hru „lippa“ bolestně zasáhl jeho tvář. Markéta je znepokojená, a zatímco ho ošetřuje, říká:

„Jednou mi přijdeš s vypíchnutým okem. Je lépe, abys s těmito chlapci nechodil. Dobře víš, že málokterý z nich je aspoň trochu dobrý.“

„Kdyby to bylo proto, abych vám udělal radost, tak s nimi už nepůjdu. Podívejte se však, maminko, když jsem s nimi, tak jsou lepší. Určitá slova už neříkají.“

Maminka přemýšlí a pak ho nechá, aby se vrátil ke hře.

Tajemné podkroví

Jednoho podzimního večera jsou všichni u dědečka v Capriogliu a večerí. Najednou se z podkroví ozve strašný hluk, který se změní v táhlý a ohlušující. Všichni se

podívají nahoru, odsedají si bokem. Jedna stařenka začíná opatrně vyprávět, jak v minulosti na půdě slyšeli táhlé zvuky, nářek, hrozný řev. „Byl tam ďábel. Nyň se tedy vrátil.“ Mumlá a dělá znamení kříže. Jan přeruší mlčení a klidně řekne:

„Myslím si, že je to kuna, ne ďábel. Maminko, půjdeme se tam podívat.“

Ženy mají vytřeštěné oči.

„Jsi blázen. Markéto, zadrž ho. S ďáblem se nežertuje.“

Jeník se klidně dívá na svou matku:

„Nemáte i vy trochu strachu?“

Markéta uzná, že nemůže, nesmí mít strach. Byla to ona, která je učila, aby neměli strach, ona jim mnohokrát opako-

vala, že mágové, čarodějnice a mátohy, přeludy – to jsou všechno pohádky. Do-provodí ho tam po dřevěných schodech. Také ostatní se přidali, přinesli lucernu a svírají v rukou hole. Jan tlačí na dveře na půdu a zvedne lucernu, aby lépe viděl. Ženy křičí, protože převrácený koš na zrno se pohybuje, jde kupředu. Jeník udělá krok nazpět, chytí ho rukou a zvedne nahoru. Veliká uvězněná slepice, která tam byla kdoví kolik hodin, celá vyděšená běží pryč. Všichni kolem Jenika se teď smějí. Ďáblem byla slepice, která zobala zrnka obilí, jež uvízla mezi proutím, překloupila na sebe koš a celá vyděšená ho pak tlačila sem a tam a snažila se z něho vysvobodit.

Hnízdo v dutině kmene

Hnízda ptáků byla Jeníkovou vášní. Mezi stovkou dobrodružství při hledání hnízd jedno dopadlo špatně.

Hnízdo sýkorky bylo hluboko ve kmeni jednoho stromu. Strčil tam ruku až po loket, ale pak se mu nepodařilo ji vytáhnout ven. Znovu a znovu to zkoušel, ale toto zvláštní sevření způsobovalo, že paže natékala pořád víc. Josef, který se na něho díval zespodu, musel utíkat pro maminku. Markéta přišla se žebříkem, ale ani jí se nepodařilo uvolnit mu ruku. Mu-

seli jít hledat nějakého sedláka s klínem a kladivem. Jeníkovi mezitím vystoupil na čelo studený pot a Josef zezdola na něho křičel (měl větší strach než on): „Drž se, hned přijdou!“ Sedlák omotal Jeníkovu paži do maminčiny zástěry, pak umístil klín a začal do něho tlouct kladivem. Stačilo sedm, osm ran. Puklina se zvětšila a paže vyklouzla ven. Markéta neměla odvahu mu vyhubovat. Byl jako zmoklý pes. Jenom mu řekla: „Nevymýšlej si pořad něco nového.“

Odvážný a obdivovatel odvážných

Tuto „touhu po dobrodružství“ a nedostatek obav měl Don Bosco ještě i se svými chlapci. Jeník se naučil od své matky být odvážný a obdivovat odvážné lidi. Chlapci, kteří se poddávali příliš lehce, „tiché vody“, jak on je nazýval, nebudou u něho nikdy jako „nejlepší mladí lidé“. Mezi chlapci, které uslyší hrát si v mlze na stanici v Carmagnole, řízenými spolehlivým hlasem Michala Magone, jde Don Bosco přímo hledat „velitele“. Odvede ho na Valdocco jako „chlapce“, který dává dobrou naději, i když je „neklidný“. Kdo má odvahu riskovat, bude jím vždycky považován za „dobrou látku“, víc než ten, kdo miluje klid.

Celý případ Dona Boska nám představuje klidný, ale intenzivní rozvoj této odvahy: až k založení (proti enormním těžkostem) Oratoře a Kongregace salesiánů v okamžiku, kdy laické síly okupovaly stát a snažily se řeholní kongregace potlačit. Dosáhne toho, že dotlačí své mladé

lidi k odvážným činům, které bychom dnes nazvali nerozvážnými: v roce 1854 je pozve, aby šli s ním do domů zasažených cholerou a pečovali o nemocné. Byla to mlčenlivá lekce, kterou dostal od své matky.

(Pokračování)

Redakčně upraveno

Pramen: BOSCO T., *Maminka Markéta, Život matky Dona Boska.*

Překlad P. Jan Ihnát.

Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2006.

(Kniha je vyprodaná.)

Velikonoční vigilie

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

z budoucnosti, uzavíráme se do svých potřeb, usazujeme se ve vězení apatie, zatímco si stále stěžujeme a myslíme si, že se věci nikdy nezmění. A tak zůstáváme nehybně stát před hrobem rezignace a fatalismu a pohřbíváme radost ze života. Pán nám však v tuto noc chce dát jiné oči, které budou osvětleny nadějí, že strach, bolest a smrt nad námi nemají poslední slovo. Díky Ježíšovým Velikonočním můžeme udělat skok z nicoty do života, „a smrt nás už nebude moci připravit o naši existenci“ (K. Rahner, *Co znamenají Velikonoce*, Brescia 2021, 28). Naše existence byla zcela a navždy zahrnuta bezmeznou Boží láskou. Je pravda, že nás to může vyděsit a ochromit. Ale Pán vstal z mrtvých! Vzhledněme vzhůru, sejměme z očí závoj hořkosti a smutku, otevřeme se Boží naději!

Za druhé, *ženy naslouchají*. Když spatřily prázdný hrob, řekli jim dva muži v zářivých šatech: „Proč hledáte mezi mrtvými toho, který je živý? Není zde, vstal z mrtvých.“ (Lk 24,5-6) Dělá nám dobře, když slyšíme a opakujeme tato slova: Není tady! Pokaždé, když tvrdíme, že jsme o Bohu všechno pochopili, že ho dokážeme vměstnat do svých schémat, opakujeme si: Není tu! Pokaždé, když ho hledáme jen ve svých emocích, často prchavých, nebo ve chvíli, kdy ho potřebujeme, abychom ho pak v konkrétních situacích a každodenních rozhodnutích odložili stranou a zapomněli na něj, opakujeme: On tu není! A když si myslíme, že ho uvězníme ve svých slovech, ve svých formulích, ve svých zvycích, ale zapomínáme ho hledat v nejtemnějších koutech života, tam, kde jsou ti, kdo pláčou, kdo bojují, trpí a doufají, opakujeme: Není tu!

Poslechněme si také otázku adresovanou ženám: „Proč hledáte mezi mrtvými toho, který je živý?“ Velikonoce nemůžeme uskutečnit, pokud budeme i nadále setrvávat ve smrti, pokud zůstaneme zajatci minulosti, pokud v životě nebudeme mít odvahu nechat si odpustit od Boha, který odpouští všechno, odvahu změnit se, skoncovat se zlými skutky, rozhodnout se pro Ježíše a jeho lásku, pokud budeme

i nadále redukovat víru na amulet a dělat z Boha krásnou vzpomínku na minulé časy, místo abychom se s ním dnes setkali jako s živým Bohem, který chce proměnit nás i svět. Křesťanství, které hledá Pána mezi přežitky minulosti a zavírá ho do hrobu zvyku, je křesťanstvím bez Velikonoc. Ale Pán vstal z mrtvých! Nezdržujme se u hrobů, ale jděme a znovu objevme JEHO, ŽIVÉHO! A nebojme se ho hledat také ve tvářích našich bratří a sester, v dějinách těch, kdo doufají a sní, v bolesti těch, kdo pláčou a trpí: Bůh je tam!

Nakonec *ženy oznamují*. Co oznamují? Radost ze vzkříšení. Velikonoce se nedějí proto, aby důvěrně utěšily ty, kdo truchlí nad Ježíšovou smrtí, ale aby otevřely jejich srdce mimořádné zvěsti o Božím vítězství nad zlem a smrtí. Světlo zmrtvýchvstání tedy nechce udržovat ženy v extázi osobní radosti, netoleruje usedlé postoje, ale vytváří misionářské učedníky, kteří se „vracejí od hrobu“ (srov. Lk 24,9) a přinášejí evangelium Zmrtvýchvstalého všem. Proto ženy po tom, co viděly a slyšely, běží oznámit učedníkům radost ze vzkříšení. Vědí, že by mohly být považovány za bláznoviny, a to do té míry, že evangelium říká, že jejich slova zněla „jako blouznění“ (Lk 24,11), ale nedbají o svou

pověst, o ochranu svého obrazu; neměří své pocity, nepromyšlejí svá slova. Měly jen oheň v srdci, aby přinesly zprávu, oznámení: „Pán vstal z mrtvých!“

A jak krásná je církev, která takto prochází ulicemi světa! Beze strachu, bez tak-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Ať pro vás tento čas bude časem modlitby.“

Medžugorje 25. března 2023

tizování a oportunismu, pouze s touhou přinášet všem radost evangelia. K tomu jsme povoláni: zakoušet vzkříšeného Pána a dělit se o to s ostatními; odvalit kámen z hrobu, v němž jsme Pána často uzavřeli, a šířit jeho radost ve světě. Dejme vstát z mrtvých Ježíši, živému, z hrobů, do kterých jsme ho zavřeli; osvobodme ho od formalit, do kterých jsme ho často uvěznili; probudme ho ze spánku klidného života, do kterého jsme ho někdy uložili, aby nás už nerušil a netrápil. Vnášeje ho do svého každodenního života: projevy pokoje v této době poznamenané válečnými hrůzami; skutky smíření v narušených vztazích a soucitem s těmi, kdo jsou v nouzi; skutky spravedlnosti uprostřed nerovnosti a pravdy uprostřed lži. A především skutky lásky a bratrství.

Bratři a sestry, naše naděje se jmenuje Ježíš. Vstoupil do hrobu našeho hříchu, přišel na nejvzdálenější místo, kde jsme byli ztraceni, prošel spleť našich strachů, nesl tíhu našich útlaků a z nejtemnějších hlubin naší smrti nás probudil k životu a proměnil náš smutek v tanec. Oslavme Velikonoce s Kristem! Je živý a stále tedy prochází, proměňuje, osvobozuje. Při něm už zlo nemá moc, selhání nám nemůže zabránit začít znovu, smrt se stává průchodem pro začátek nového života. Protože s Ježíšem, Zmrtvýchvstalým, není žádná noc nekonečná a i v té nejhustší tmě září jitřenka.

Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Pondělí 10. 4. 2023

6:05 Výpravy do divočiny: Hroši „říční koně“ **7:10** Bůh je s námi **8:40** Sněhurka a sedm trpaslíků: Divadlo Víti Marčíka **9:50** Velikonoční radost ze zpívání s Arkou Noego **10:15** Dobrodružství před kamerou **11:10** Příběh o vzkříšení **11:40** Přejeme si... [P] **12:15** Mše svatá z kaple Telepace [L] **13:00** Za úsvitu vstaneme **14:45** Outdoor Films s Jiřím Pěluhou: Létání na větrnicích **16:15** V souvislostech **16:35** Gramofon aneb Hledáme písničku pro všední den **17:40** Groteský Bustera Keatona: Frigo a strážníci **18:15** Sedmihlásky (49. díl): Čí to koničky **18:20** Příběhy z Dobré knihy: Ježíš se zjevuje apoštolům **18:30** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **18:40** Kolik příběhů má den [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Přejeme si... Velikonoční Speciál [L] **21:30** Svatá země – poslední poutník **23:00** Letem jazzem (16. díl): Setkání dvou generací jazzmanů **0:10** Dokořán: S Marcelou Augustovou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 11. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Řád menších bratří – františkáni **7:05** Má vlast: Dubí u Teplic **8:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Milan Rastislav Štefánik **9:10** V souvislostech **9:30** Poutníci času **9:50** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **9:55** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Můj Bůh září do mých temnot **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** S chutí přes práh: Společnost Dcer křesťanské lásky sv. Vincence de Paul **13:10** Made in Ružomberok **14:00** Když bolí duše **15:05** Můj chrám: Kostel Povýšení sv. Kříže, Strání a Ondřej Beneš **15:25** Muzikanti, hrajte **16:00** 750 let Ostravou **16:20** Jak potkávat svět: S Petrou Alvarez Šimkovou **18:05** Sedmihlásky (49. díl): Čí to koničky **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Ježíšovo nanebevstoupení a seslání Ducha Svatého **18:20** Hermie a Ihačka Flo **18:50** Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2023 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** V pohorách po horách: Ankogel – Vysoké Taury **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova **21:35** Terra Santa News: 5. 4. 2023 **22:00** Zahajovací koncert festivalu Olomouc zpívá: Olomouc, Reduta **23:15** Poutníci času: S Martinem Jiráskem **23:31** Příběhy psané životem: Poznávám, a přesto věřím **0:05** Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2023 **0:25** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 12. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Kontemplativní Fraternita Marie z Nazareta **7:00** Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2023 **7:20** Kaplani naděje: Dagmar Sližová **7:35** Noční univerzita: P. Daniel Ange – Co je v troskách, bude vystavěno **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Lidé a město **10:35** Kalvária Nitrianské Pravno **11:10** V pohorách po horách: Violík **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Mezi pražci (115. díl): Duben 2023 **13:40** Intarzovaný svět Jana Maříka [P] **14:05** Továrna mezi vodami **14:45** Palestina: Až přijde Syn člověka **15:15** Přehrada Kružberk 1957–2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **15:35** Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2023 **16:00** Naše děti: Rožnovské slavnosti 2017 **17:05** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Korsika **18:05** Sedmihlásky (49. díl): Čí to koničky **18:10** Příběhy

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

z Dobré knihy: Život prvních křesťanů **18:15** Strýček Emu: Od Květné neděle **18:25** Groteský Bustera Keatona: Láska kvete v každém věku **19:25** Terra Santa News: 12. 4. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Večer chval: Živá modlitba a chvála – skupina Efod [L] **21:10** Noční univerzita: Jan Špilár – Hranice chození [P] **22:25** V pohorách po horách: Martinské hole – Lúčanská Malá Fatra **22:35** Prague Cello Quartet a Filharmonie Bohuslava Martinů: Kongresové centrum Zlín **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **0:40** Angola: Katecheta Paulino **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 13. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Premonstráti, klášter Želiv **7:10** Cvrlikání (87. díl): Michal Horák **8:20** Terra Santa News: 12. 4. 2023 **8:40** Intarzovaný svět Jana Maříka **9:10** Výpravy do divočiny: Do tropů Afriky **10:10** Nigérie – soužití **10:40** Dokořán: S Evou Hruškovou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Expedice Monoxylon [P] **13:25** V pohorách po horách: Vír – Via ferrata (Drahanská vrchovina) **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem: Barman Jan Vlasák [P] **14:35** Groteský Bustera Keatona: Frigo na mašině **16:00** Zpravodajské Noeviny: 11. 4. 2023 **16:20** Sedm divů v Těrchově **17:00** O starých Starých Hamrech **18:05** Sedmihlásky (49. díl): Čí to koničky **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Obrácení svatého Pavla **18:15** Ovečky: 2. neděle velikonoční [P] **18:40** Tiché hrozby – Blízký vesmír **19:10** Přejeme si... **19:30** Benefiční koncert pro Nadaci Impuls: Praha, kostel sv. Šimona a Judy [L] **21:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře [P] **22:30** Za obzorem: Barman Jan Vlasák **23:05** Pod lampou [P] **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 14. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Redemptoristé **7:05** Malý Cambridge **7:30** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Filmový klub **9:10** Jarmek aneb Pokračovat a vydržet [P] **9:45** ARTBITR – Kulturní magazín **9:55** Magazín Mary's Meals **10:20** Nebe nad hlavou **10:35** Průplav Božího přání **11:15** Dědek a jeho kreslený svět: Vůně odpouštění **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ostravské kulturní stopy – Počátky bibliofilství v Ostravě [P] **13:15** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Rakousko – údolí Dyje [P] **13:20** D. N. A. na Mohelnickém dostavníku 2018 **14:00** Za obzorem: Čisté nebe [L] **14:30** Outdoor Films s Petrem Góreckím (86. díl): Cestování je dobrodružství **16:05** V pohorách po horách: Zlatý Chlum –

Zlatohorská vrchovina **16:15** Bocca **16:20** Mezi pražci (115. díl): Duben 2023 **17:05** Buon giorno s Františkem **18:05** Sedmihlásky (49. díl): Čí to koničky **18:10** Příběhy Starého zákona: Stvoření světa **18:16** V pohorách po horách: Zkamenělý zámek – Žďárské vrchy **18:26** Poutníci času **18:45** Bulharsko: Kořeny Romů **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:35** Setkání: Marek Výborný – Chlumek u Luže **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Naděje Velikonoc [L] **21:30** Za obzorem: Čisté nebe **22:05** Poletuchy: Na skok do Zlína **22:50** Letem jazzem (4. díl): autorská tvorba **0:05** Můj chrám: Jana Vohralíková, Budislav u Litomyšle, kostel Boží lásky **0:25** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 15. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Kongregace sester Matky Božího milosrdenství **7:05** Bosna a Hercegovina: Opomenutí **7:35** Bazilika s tajemným světlem (4. díl): Mučednická bazilika **7:50** V pohorách po horách: Soutěska Raggaschlucht – Vysoké Taury **8:00** Sedmihlásky (49. díl): Čí to koničky **8:05** Hermie a Ihačka Flo **8:30** Ovečky: 2. neděle velikonoční **8:55** Svatá Kateřina Sienská **9:20** Strýček Emu: Od Květné neděle **9:40** Flešbky – Godzone podcast (4. díl): Peter Lipták – Z narkomana ohlasovatel Krista **10:10** Koncert – Martin Smith (UK): Festival United UNITED 2019 **11:20** Setkání: Pavla Lowentalová **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z kaple Panny Marie, Hvězdy evangelizace **13:10** Pod lampou **15:10** Groteský Harolda Lloyda: Jeho výsost Lišák **15:30** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **16:00** Ta brněnská mája tenká: MFF Strážnice 2018 **17:30** V souvislostech [P] **18:00** Slovo na neděli: 2. neděle velikonoční [P] **18:20** Harfa Noemova: Má vlast – Vyšehrad [P] **18:40** Přejeme si... **19:00** Přejeme si – koncert Pavla Helana s hosty: Ukrajina jsi Ty [L] **20:25** Dobrodružství před kamerou [P] **21:30** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **0:00** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašy **0:16** Moje obrazy jsou dílem staletí **0:36** Likvidace lepy **0:45** Intarzovaný svět Jana Maříka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 16. 4. 2023

6:05 Bez hábitu: Vincentini **7:10** Uganda: Nechte mě jít a zemřít **7:40** Čičmianské tajemství **8:15** Slovo na neděli: 2. neděle velikonoční **8:40** Poutníci času **9:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře **10:30** Mše svatá z kostela Povýšení svatého Kříže: Litomyšl [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Harfa Noemova: Má vlast – Vyšehrad **13:00** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:45** Muzikanti, hrajte [P] **14:25** Dobrodružství před kamerou **15:35** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **18:10** Sedmihlásky (53. díl): Páso děvča pávy **18:15** Ovečky: 2. neděle velikonoční **18:40** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce **19:05** Strýček Emu: Velikonoční [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Setkání: Marek Sovka – Branišovice **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Františkem hrabětem Kinským [P] **20:50** Faustyna – apoštol Božího milosrdenství **22:10** Bratři Orffové na Crossroads 2021 **23:05** Buon giorno s Františkem **23:45** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina – Nizký Jeseník **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 10. 4. o 15:30 hod.:

Zázrak v cele číslo 7

Mentálne postihnutý otec je obvinený z vraždy malého dievčatka, pre políciu je jednoznačne vrah a nikoho nezaujíma, že všetko mohlo byť inak. Dostane sa do väzenia, ale myslí len na svoju malú dcéru. Jeho spoluväzňom sa podarí prepašovať jeho dcéru.

Utorok 11. 4. o 20:00 hod.: Cesta slávy

Z pera pátra Jozefa Porubčana nevyší iba zaujímavé meditácie k zastaveniam krížovej cesty, ale aj k udalostiam, ktoré nasledovali po Zmŕtvychvstaní až po udalosti Zoslania Ducha Svätého.

Streda 12. 4. o 21:35 hod.:

Až na kraj sveta – Cirkev pápeža Františka

Výzvy pápeža Františka, aby Cirkev vyšla von na periférie, niektorí žijú a realizujú na miestach, kam by sa iný neodvážil. Sestra Monika, otec Volker aj Alexandro sú kresťania, ktorí žijú „na hrane“, pomáhajú a sú nablízku tým, ktorí trpia najviac.

Štvrtok 13. 4. o 21:25 hod.: Medzi nebom a zemou

Športový komentátor Alfonz Juck, ktorý je známy aj s obrazoviek

TV Lux, sa s nami podelí o svoje bohaté skúsenosti z oblasti atletiky či ďalších športov.

Piatok 14. 4. o 20:40 hod.:

CENACOLO: Deň za dňom

O živote mladých ľudí v komunitnom dome Cenacolo na Slovensku. Tri kľúčové príbehy chlapcov, ktorí v Komunitne Cenacolo žijú už viac rokov, presvedčajú o sile viery, modlitby, každodennej tvrdej práce i budovaní priateľstiev.

Sobota 15. 4. o 20:30 hod.: Láska a milosrdenstvo

Zjavenia Pána Ježiša sestre Faustíne sú dnes známe už aj na Slovensku. Aká podivuhodná a zázračná bola však cesta tohto posolstva svetu cez úskalía fašizmu, komunizmu, neschopnosti ľudí a zdržanlivý postoj Cirkvi, sa dozvieme v tomto dokumente.

Nedeľa 16. 4. o 21:05 hod.: Otec Ján Krapan

Dokument rozpráva o živote a diele kňaza, Jána Krapana, rodáka z Lotyšska. Stal sa kňazom za veľmi podivuhodných okolností, a to práve vtedy, keď kňazov ponižovali, zabíjali, deportovali a kostoly ničili. Svoj život zasvätil veriacim na Ukrajine.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

8. – 15. DUBNA 2023

ZmĚna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 4.		PO 10. 4.		ÚT 11. 4.		ST 12. 4.		ČT 13. 4.		PÁ 14. 4.		SO 15. 4.	
Antifona	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Antifony	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	473	529	483	541	488	547	494	553	499	559	504	565	509	570
Antifona k Zach. kantiku	473	529	483	542	489	548	494	554	499	560	504	565	509	571
Prosby	473	529	483	542	489	548	494	554	500	560	505	565	509	571
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541
Antifony	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	505	566	510	572
Žalmy	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	506	567	510	572
Krátké čtení	476	532	486	545	492	551	497	557	502	562	507	568	512	574
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Nešpory:														
SO 8. 4.														
Hymnus	466	521	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533
Antifony	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Žalmy	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Kr. čtení a zpěv	468	524	480	536	487	546	493	552	498	558	503	564	508	569
Ant. ke kant. P. M.	469	525	480	537	487	546	493	552	498	558	503	564	508	570
Prosby	469	525	480	537	488	546	493	552	498	559	503	564	508	570
Záv. modlitba	474	530	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566
Kompletář:	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379

Liturgická čtení

Neděle 9. 4. – slavnost

Zmŕtvýchvstání Páně

1. čt.: Sk 10,34a.37-43

Ž 118(117),1-2.16ab+17.22-23

Odp.: 24 (*Toto je den, který učinil*

Hospodin, jásejme a radujme se

z něho! Nebo: Aleluja, aleluja,

aleluja.)

2. čt.: Kol 3,1-4

nebo 1 Kor 5,6b-8

Ev.: Jan 20,1-9

(večer: Lk 24,13-35)

Pondělí 10. 4. – Pondělí v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 2,14.22b-33

Ž 16(15),1-2a+5.7-8.9-10.11

Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se*

utíkám k tobě. Nebo: Aleluja.)

Ev.: Mt 28,8-15

Úterý 11. 4. – Úterý v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 2,36-41

Ž 33(32),4-5.18-19.20+22

Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy*

milosti. Nebo: Aleluja.)

Ev.: Jan 20,11-18

Středa 12. 4. – Středa v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 3,1-10

Ž 105(104),1-2.3-4.6-7.8-9

Odp.: 3b (*Ze srdce at se radují, kdo*

hledají Hospodina. Nebo: Aleluja.)

Ev.: Lk 24,13-35

Čtvrtek 13. 4. – Čtvrtek v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 3,11-26

Ž 8,2a+5.6-7.8-9

Odp.: 2ab (*Hospodine, náš Pane,*

jak podivuhodné je tvé jméno po celé

zemi! Nebo: Aleluja.)

Ev.: Lk 24,35-48

Pátek 14. 4. – Pátek v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 4,1-12

Ž 118(117),1-2+4.22-24.25-27a

Odp.: 22 (*Kámen, který stavitelé*

zavrhli, stal se kvádrem nárožním.

Nebo: Aleluja.)

Ev.: Jan 21,1-14

Sobota 15. 4. – Sobota v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 4,13-21

Ž 118(117),1+14-15.16ab-18.19-21

Odp.: 21a (*Děkují ti, Hospodine, žes*

mě vyslyšel. Nebo: Aleluja.)

Ev.: Mk 16,9-15

BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ A ODEVZDANOST BOHU

BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ • ROZJÍMÁNÍ SE SV. FAUSTYNOU

Andrea Odstrčilíková • Fotografie archiv sester Kongregace sester Matky Božího milosrdenství v Krakově a Dvoře Králové

Svatá sestra Faustyna byla nástrojem, kterému Pán Ježíš svěříl veliké poslání, spočívající v připomenutí milosrdné Boží lásky lidem a v předání nových forem úcty Božího milosrdenství. Rozjímání uvedená v této knize vznikala průběžně v letech 2005–2015. Jsou určena především k oslavě svátostného Krista a k prohloubení úcty k Božimu milosrdenství. Zdrojem textů jsou Písmo svaté, *Deníček* sv. Faustyny, litanie a *Denní modlitba církve*.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 190 stran, 169 Kč

JEŽÍŠI, DŮVĚŘUJI TI! • VÝBOR MODLITEB SVATÉ SESTRY FAUSTYNY
Zpracovala s. M. Elžbieta Siepak • Z polštiny přeložil Jiří Hrdý

Vyšlo s církevním schválením. Brožurka obsahuje krátké představení sv. Faustyny Kowalské, pobožnost k Božimu milosrdenství, výbor modliteb této apoštolky Božího milosrdenství, modlitbu o vyprošení milostí na její přimluvu a odevzdání se Božimu milosrdenství.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Čtvrté vydání, v MCM s. r. o. třetí vydání • Brož., A6, 64 stran, 43 Kč

RŮŽENEC SE SV. FAUSTYNOU
Andrea Odstrčilíková

Sbírka růžencových rozjímání, v nichž společně s Pannou Marií, Matkou Božího milosrdenství, a sv. Faustynou můžeme během meditací prohlou-

bit svou úctu k Božimu milosrdenství. Citace pocházejí z Písma svatého a z *Deníčku* sv. Faustyny, fotografie z archivu Kongregace sester Matky Božího milosrdenství. Kromě čtyř obvyklých růžen-ců je navíc připojen růženec v den svátku Božího milosrdenství.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 36 stran, 49 Kč

JEŽÍŠI, POSTAREJ SE TY! • P. DOLINDO RUOTOLO VE VZPOMÍNKÁCH SVÉ NETERĚ

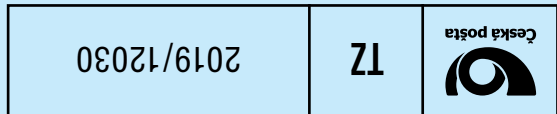
Grazia Ruotolo - Luciano Regolo • Z italštiny přeložila Danica Bartošová • Redakce Kateřina Lachmanová

Otec Dolindo byl vyhledávaný kazatel a nesmírně plodný duchovní spisovatel. Napsal mimo jiné u nás dobře známou *Nověnu odevzdanosti*. Dolindo Ruotolo zemřel v roce 1970, jen dva roky po stigmatizovaném P. Piovi. Osobně se setkali jen jednou, ale v duchovní rovině byli jako dvojčata: sdíleli mystické obdarování, prorocké charisma a dar čtení v lidských srdcích, dar uzdravování a exorcismu, ale především Kristův kříž - výkupné utrpení za druhé, za církev. Dlouhá léta oba pokorně snášeli pronásledování a nespravedlivé zákazy ze strany církevních představených, oba zemřeli v pověsti svatosti. Duchovně doprovázeli zástupy lidí, z nichž mnozí díky nim našli Krista nebo nové, hlubší obrácení. Správkyní archivu pozůstalosti otce Dolinda se stala jeho neter, Grazia Ruotolo. Po smrti strýce začala shromažďovat osobní svědectví pamětníků, ale i těch, kdo obdrželi zvláštní milosti na jeho přimluvu. Její kniha je zatím výborně zdokumentovaným životopisem otce Dolinda. V Itálii vyšla v roce 2020 u příležitosti 50. výročí úmrtí svatého kněze, u kterého probíhá proces blahověření.

Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 130x190 mm, 242 stran, 329 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Oznamujeme, že byly spuštěny nové webové stránky Matice cyrilometodějské s. r. o., a to pod původní adresou www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc, Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); vydání: 2019/12030; Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.